

TAĆ JEST DROGA

„I uszy twoje usłyszą słowo z tyłu do ciebie mówiącego: Tać jest droga, chodźcie po niej lub byście się w prawo albo w lewo udali” – Izaj. 30:21.

Jak często wśród życia kłopoty i doświadczenia obciążały wiele serc, które potrzebowały rozumnej rady i kierownictwa. Poszukiwana porada jednak nie zawsze jest rozsądna; czasami trafia się na poradę ludzi bezbożnych lub grzesznych, a czasami może to być rada kogoś niedojrzałego i niedoświadczonego, wskutek czego może sprowadzić jedno z nieszczęsnych położeń – zamieszanie i ciemność. Taka jest droga całego świata, albowiem nie jest w mocy człowieka, aby mógł kierować swymi własnymi krokami (Jer. 10:23). Ale nie taka jest droga dziecka Bożego, ponieważ ono nauczyło się, gdzie ma szukać rady właściwej, a zatem znajduje zawsze mądrą poradę w swej potrzebie.

Jest godne uwagi, jak prorok określa to zdanie, gdy mówi: „słowo z tyłu do ciebie mówiącego”. Nie mówi, że to słowo jest przed tobą, słowo jakiejś nowej teologii – o ewolucji, o spirytyzmie albo tak zwanej Christian Science lub też jakiejś innej filozofii ludzkiej, ale wskazuje tę starą wieść, w której zawierają się wszelkie błogosławione doktryny w Chrystusie, naszym Odkupicielu i Panu naszym, Nauczycielu, Wzorze i Wodzu. Jest to słowo Pańskie wypowiedziane przez Jego natchnionych apostołów i proroków od dwóch do czterech tysięcy lat temu. Zatem jest to słowo Boskiego natchnienia, na które prorok zwraca uwagę tych wszystkich, którzy pragną rozumnej rady; w tym słowie słyszymy głos Boży: „Tać jest droga, chodźcie po niej”. Otóż gdybyśmy przyszli do rozstajnej drogi – do pewnego kryzysu doświadczenia i nie wiedzielibyśmy, gdzie się udać – czy w prawo, czy w lewo, powinniśmy natychmiast zatrzymać się i słuchać głosu lub innymi słowy – powinniśmy udać się bezzwłocznie do Słowa Pańskiego i przez rozważanie przykazań i przepisów oraz ilustracji odnoszących się do punktu, w jakim jesteśmy zakłopotani, starać się usilnie poznać wolę Pańską, prosząc również o kierownictwo Jego ducha oraz starać się o wprowadzenie naszych myśli w stan małości, posłuszeństwa i zaufania. „Tać jest droga, chodźcie po niej” będzie odpowiedzią dla każdego takiego serca.

Aczkolwiek te słowa proroka były wypowiedziane bezpośrednio do cielesnego Izraela, wszakże zastosowanie ich do duchowego Izraela nie jest mniej znaczące. Stosowanie tych słów do Izraela przepowiada przywrócenie im Boskiej łaski, gdy długi okres ich kary i zaślepienia się zakończy. Wtedy pod chwalebnym tysią-

cletnim panowaniem Chrystusa oczy ślepych będą otworzone i uszy głuchych usłyszą, a głos całego natchnionego Słowa będzie wyraźnie rozumiany, poprowadzi ludzi we właściwych kierunkach Pańskich, albowiem księgi (Zakon, proroctwa i pisma Nowego Testamentu) będą otworzone, a wtedy będą sądzeni według uczynków ich nauki (Obj. 20:12).

Wtedy droga dla cielesnego Izraela i całego świata będzie gościńcem światłości, a odkupieni pańscy pójdą po niej ze śpiewaniem i wiecznym weselem (Izaj. 35:10), a końcem tej drogi będzie życie wieczne, zupełne wybawienie z grzechu i śmierci oraz zupełne przywrócenie do ludzkiej doskonałości.

Podczas następnego nowego wieku życie dla Izraela i dla całego świata będzie jasno zrozumiane, lecz nie mniej jasne jest teraz dla dzieci Bożych, które postępują wiarą, a nie widzeniem. Wskazuje to: 1) na drogę wiary, a ci co postępują wiarą, a nie widzeniem są prawdziwym nasieniem Abrahamowym (Rzym. 4:12-16), do którego odnosi się przymierze oraz bardzo wielkie i kosztowne obietnice w ich szerszym wypełnieniu się. 2) Jest to droga zupełnego poświęcenia się Bogu aż do śmierci, co się odnosi do pogrzebienia ich woli w wolę Bożą – stawianie ciała ich ofiarą żywą. Zgodnie z tymi dwoma zasadami – wiarą i poświęceniem – uczyliśmy się chodzić w nowości żywota, nie według ciała, ale według ducha, nie tak, jak inni poganie postępują w próżności umysłu swego, lecz jako niemądrzy, ale (my) jako mądrzy, czas odkupując, bo przez wiarę chodzimy, a nie przez widzenie (Rzym. 6:4, 8:1; Efezj. 4:17-18, 5:15-16).

Przez wiarę i poświęcenie przyszliśmy do nowości żywota jako duchowi synowie Boży, ale jednak mamy ten skarb w naczyniach ziemskich, a nowe życie jest tylko w stanie zarodkowym. Przeto z konieczności zachodzi potrzeba, aby postępować według pobudek ducha nowej natury, a kontrolować skłonności starej, czyli postępować w nowości żywota, według ducha, a nie według ciała. Postępować według ciała znaczy ulegnąć ziemskim nadziejom, zamiarom i ambicjom, a podczas walki ciała z duchem nie jest możliwe ubieganie się o obydwie fazy. Dla przestrogi zatem jest napisane:

„Albowiem jeślibyście (spłodzeni z ducha) według ciała żyli, pomrzecie; ale jeślibyście duchem sprawy ciała umartwiali (uśmiercali), żyć będziecie” – Rzym. 8:13.

Słowo Pańskie wskazuje nam ogólne zasady względem drogi, po której mamy postępować, więc jest nam dozwolone zapoznawać się i z najmniejszymi sprawami życia, a równocześnie wywiadywać się o różnych wyroczniach Bożych. Gdy znajdziemy się w takim stanie, że nie wiemy, czy udać się w prawo, czy w lewo, znajdujemy wtedy słowo obietnicy:

„Spuść na Pana drogę twoją, a ufaj w nim, a on wszystko uczyni”.

Albo gdy jesteśmy bardzo obciążeni, wtedy znajdujemy obietnicę:

„Pójdźcie do mnie wszyscy, którzyście spracowani i obciążeni, a ja wam sprawię odpocznienie”.

W taki to sposób to słowo „z tyłu” przynosi nam ulgę, pokój i spoczynek w pośród naszych życiowych przejść i doświadczeń, jeżeli tylko postępujemy w posłuszeństwie do jego zasad i przepisów tego słowa, „a którykolwiek według tego sznura postępować będą, pokój na nich przyjdzie i miłosierdzie, i na lud Boży izraelski”.

R-
„Straż”